

W. S L U I T E R S
 G E S A N G E N.
 H E T N E G E N D E B O E K.

Verscheide stukken uyt de H.
 Schrift gerymd.

David's Klaeg Gefang over Saul en Jo-
 nathan, 2 Samuel 1: 19, &c.

Stem: O grootheid van Gods liefd'.

Of: Gelukkig wiens gemoed.

*Of: Na het 1 Capittel van onze Klaeg-liederen
 Jeremie.*

1. **O** Israëls cieraed, op uwe hooge helden
 Is hy verslagen: ach! hoe zyn gevallen
 d'helden!
 Verkond het niet te Gath, 't geruchte blyb'
 by ons /
 En boodschapt zulk's niet op de straten Aske-
 lons.
2. Op dat de dochteren der byemder Philistynen
 Haer niet verblyden, om dat wy verlaten
 schynen.
 Op dat de dochteren der onbesned'nen niet
 Van vreugd opspringen, tot onz' hertzeer
 en verdriet.
3. Gy bergen Gilboas, zoo hoog in top gestegen
 IX. Boek. fi Op

Op u en moet voortaan noch dauw zyn noch
veel regen,

Noch schoone velden der Hef off'ren, die
men daer

Als op een vruchtbare plaets / met vrucht-
heid vergaer.

4. Want ziet / aldaer is weg geworpen zoo ver-
foeylyk

Der dapper' Helden-schild belaeſ! (en is 't
niet moeylyk!)

Ja Sauls schild, als of hy niet en waer geweest
Gezald met Oly, 't welk den vband bold op
't meest.

5. Van der verſlag'nen bloed, en van het vet
der Helden,

En wierd niet achterwaerts gedreven, in de vel-
den /

De boge Jonathans, en Sauls dapper zweerd
En keerde leeg niet weer. Nu is de kans ge-
keerd.

6. Doch Saul d'edel Held / en Jonathan daer
neben /

Die lieve twee bemind' en lieflyk' in haer leven,
Die voor den vband zich kloekmoedig ſiel-
den bloot /

En zyn ook nu noch niet gefcheiden in haer
doot.

7. Zy waren lichter dan de Arenden, in 't
ryden /

Sy waren ſterker dan de Leeuwen in het ſtryden.

Gy dochter Iſraëls, weend over Saul mee /
Die met Scharlaken, en met weeld u kleed'
in vze.

8. Die u (cieraed van goud) dee dragen op uw
kleeding,

Want 't land hadd' overbloed en vze / door
zyn verbeding.

Hoe zyn de Helden, zoo verschriklyk bzeed
 en wyd /
 Gevallen onverwacht in 't midden van den
 stryd (gen /

9. O Israëls cieraed vooz lang-geleden da-
 Op uwe hoogten is myn Jonathan verflagen.
 Ik ben, om u went will', van herten seer benaud,
 Myn broeder Jonathan; myn droeb'ge ziel
 verflaud.

10. Zeer lieflyk waerd gy my, uw liefde, die my
 gziefde / (de.
 Was wonderlyker my dan zelfs der wyven lief-
 Hoe zyn de Helden nu gevallen in den stryd /
 En d'Oorlogs-wapenen verloren, ons ten
 spyt!

Dauids Lof-Sang. 2 Sam. 22.

Stem: *Als 't voorgaende.*
 Of: *Myn bert ontfonkt, &c.*

1. **M**Yn steenrots, en myn borgt, is my als
 leen de Heere,
 En myn uythelper, als ik my maer tot hem
 keere.

God is myn rots, ik zal op hem tot aller tyd
 Betrouwen: mynen schild en d hoorn myns
 heyls in stryd.

2. Myn hoog vertrek, en al myn toevlucht, myn
 bevryder,
 Gy hebt my van geweld verlost, o sterke streyder.
 'k Aenriep den Heer die iste pryfen, met myn
 stem /

En van myn vyandē werd ik verlost dooz hem.

3. Doods-baren hadden my omvangen: d'onges-
 schikten

Misbeken Bilials my van rontom verschrikten.

Der hellen banden my omringden dooz beel
noods :

Ja ook bejegendē my strikkē zels des doods.

4. Wanneer ik bange was, aenriep ik haest den
Heere,

En riep tot mynen God, die ik geduurig eere:
Hy hoorde myne stem uit zyn verhoogd Paleis,
En myn geroep quam in syn ooren reis op reis.

5. Doe beefd' en daverde de aerd' en d'aerd-
sche tenten /

Ja doe beroerde sich des Hemels fundamenten.

En daverden, om dat hy, tot des bypands schyft
Met toorn ontsteken was, ten zelven oogeblyft.

6. Van zynere Neuze ging een rook op, dooz
't gebeerde /

En een verschriklyk vyer uit zynen mond ver-
teerde,

Ja kolen werden daer van aengesteken haest.

Wie zal uytblusschen 't vyer het welk de
Heere blaest ?

7. Hy boog den hemel, en quam neder, ons
t'ontmoeten /

Een dikke donkerheid was onder zyne voeten.

Hy voer en vloog als op een Cherub heel
gezwind ;

En wierd gesien als op de vleugelen der wind.

8. Tot tenten steld' hy om zich duyfsteris ge-
stolken ;

Een t'zamen-bindinge der wateren, 's Hemels
wolken,

En van de glans, die voor hem heen ging vol
gezwierg /

Zyn aengesteken en verblagen kolen vyers.

9. Zeer sterk de Heere van den hoogen hemel
donderd',

En d'Hoogste gaf zyn stem, zoo dat zich elk
verwonderd' /

En hy zond pylen uyt, verftroide 's byands
fchaer!

Zond blixem uit, en hy verfchrikte plotslyk
haer.

10. Dan 't ontweer werden blood gezien de die-
pe kolken

Der zee, en werden zoo ontdekt booz alle volken
Des werelds gronden, door des Heeren
fchelden, ja

Van 't fel geblaes des winds van zyne Neufe d'z.

11. Hy zond zyn hulpe van der hoogt', hy nam
my goedig; (dig.

Hy trok my op gelyk uit groote wat'ren spoe-

Hy, die ik eeuwig daer booz danken zal / ja hy
Verlofte krachtig / van myn fterken vyand, my;

12. Van myne haters snel / om datze macht'ger
waren

Dan ik. Sy hadden my bejegend met bezwaren
Ten daeg' myns ongevals; maer ziet / de Hee-
re was.

My tot een steunfel en een rots op 't zelfve pas.

13. En in de ruimt' hy my uitvoerd', en my
uitrukke:

Want hy hadd' lust aen my, dat my geen byand
drukte.

De Heer vergold my na myn zaak's gerech-
tigheid;

Hy gaf my weder na myn handen reinigheid.

14. Want 's Heeren wegen hebb' ik recht ge-
houden heden /

En ben myn God nu niet godlooslyk afgetredē.

Want voor my waren al zyn rechten, die hy gaf /

En zyn inzettingen, daer van week ik niet af.

15. Maer 'k was oprecht voor hem in myn een-
voud'ge flechtheid;

En 'k wagtete nauw my voor myne ongereg-
theid.

Zoo gaf de Heer my weer na myn gerechtigheid,
 Voor zyne oogen, na myn trouwe reinigheid.

16. By goedertierenen houd gy u goedertieren,
 By den oprechten hield oprecht in uw bestieren/
 En rein, o Heer! houd gy u by den reinen, maer
 By den verkeerdē houdg' u als een Worstelaer.

17. En't zwaer bedrukte volk verlost gy; maer
 uw oogen

Zyn tegen, ja gy zult vernederen de hoogen.
 Want gy zyt myne lamp, o Heer! op klarē doet
 De Heer myn duisternis van rampen tegen-
 spoord.

18. Want, Heer / ik loop met u kloekmoed-
 dig door een bende:

'k Spring over eenen muer; met mynen God,
 behende.

Volmaekt is Godes weg; des Heeren reden is
 Doorlouterd als Metael gezuybert in de smis.

19. Hy is een sterke schild al die op hem be-
 trouwen.

Want wie is immer God, behalven d'Heer,
 te houwen?

Wie is een rotzsteen meer / behalven onse God?

God is myn sterkt' en kracht, hy onderhoud
 myn lot.

20. En hy heeft mynen weg gemaekt volko-
 men open.

Hy maekt myn voeten als der hinden / snel
 in 't loopen /

En op myn hoogten, daer ilt vyz ben / hy
 my steld,

Ten stryde leerd hy zelfs myn handen,
 als een held.

21. Soo dat een stalen boog is met myn armē even
 Verbroken t'eenemael. Ook hebt gy my gegevē

Den schild uws heils, en door uw veroot-
 moed'gen, Heer /

Hebt

Hebt gy my groot gemaekt, en hoog ver-
hoogd tot eer.

22. Ruym hebt gy onder my gemaekt myn
voetſtap heden;

Myn enk'len hebbē niet gewankelt in uittrēdē.
Myn vyanden vervolgd' ik, en verdelgdez' eer/
Tot dat ikz' hadd' verdaen, en keerd' ik doch
niet weer.

23. En ik verteerdz', en doorſtakze met den
zwaerde /

So datze niet weer op en ſtonden van der aerde;
Maer ſchoon zy hadden zo geſchuymbekt en
geraest)

Zy vielen onder myn kloekmoed'ge voeten
haest.

24. Ten ſtryd' omgordd' gy my met kracht;
gy deed ten gronde

Neer-bukken onder my, die tegen my opſtonde.
En myner vyanden en myner hat'ren nek
Gaest gy my; ik vernield' haer, en verbzakt
haer bek.

25. Zy zagen uit: maer geen verlosser was'er,
ziet doch!

Zy zagen na den Heer, maer hy antwoord'
hen niet doch.

'k Vergruysd' hen doe, als ſtof der aerden,
in 't gelikt:

Ik ſtamp't, 'k breiddez' uit gelyk der ſtraten
ſlyk.

26. Ook hebt gy, Heer / my uitgeholpen van
de twiſten

Myns volks, daer wy van zelfs geen hulp of
raed toe wiſten:

Gy hebt my tot een hoofd der Heidenen be-
waerd:

Het volk, dat my nietkend', heeft my ge-
dient op d'aerd'.

27. My hebben vreemde zich geveinsd'lyk onderworpen:

Zoo haest haer oor van my, in Steden of in Doopen /

Maer hoord', hoe wonder God aen myne zijde zij /

Zoo hebben zy van schizik terstond gehoorzaemd my.

28. Ja vreemde volki' ren zyn gevallen en versten /

En hebben, bloo zich aengegordet uit haer sloten.

De Heere leefd, geloofd myn sterke rotssteen zy:

Verhoogd zy God, de rotz myns heils; myn roem is hy:

29. De God, die my nu geeft volkomen wrake weder /

En werpt dus onder my de trotze volken neder:

En die my uitvoerd, dooz zyn wonderbare kracht /

Van myne vyanden vol hoogmoed / trots en pracht.

30. Gy heft my boven die, die tegen my haer stelden,

Gy red my van den man der wyze wese geweld.

Dies onder d'Heidenen, ô Heere! zal ik u Steeds loven, en ik zal uw naem Psalm zingen nu.

31. Hy is ten lesten / na zoo veel verdriet en hoerings /

Een sterke toren der verlossinge zyns Konings; Aen zyn Gezalfden doet hy goedertierentheid,

Aen David en zyn zaed, tot in der eeuwigheid.

Davids laetste woorden. 2 Sam.

23: verff. 2-7.

Stem: *Als 't voorgaende.*Of: *Myn bert ontfonkt, &c.*

1. **D**oor my heeft 's Heeren Geest gesproken en gezonge /
En zyne reden is geweest op myne tonge.

De God van Israël heeft zelfs gezeid, ja hy /
De rotz-steen Is'rels heeft gesprokē dus tot my:

2. Een Heerscher over al de menschen zal daer
wezen,

Een zeer rechtveerdig man / een heerscher in
Gods vrezē-

En hy zal zyn gelyk het aengename licht
Des morgens als de Son gaet opvoor ons gesigt:

3. Des morgens zonder zwerk of wolken, na
het duyster /

Als, na den regen, van dē glans en held're luister /
De jonge krupden en gras-scheutkens komen
voort

Uyt d'aerd, een ieder op zyn eigen plaets en
oord.

4. Hoewel myn huys alzo niet is by God be-
vonden,

Nochtans zoo heeft hy my, voorby ziend' al
myn zonden /

Een eeuwig vast verbond gesteld, dat, na
zyn aerd /

Is wel geordineerd in alles, en bewaerd.

5. Voorseker is daer in doch al myn heil gelegen /
En alle lust; die oit myn ziele mag bewegen /

Hoewel hy schoon het nu noch niet uitsprui-
ten doet,

Ik zal verwachten zyn belofte met ootmoet:
6. Maer Belials mannen: die veracht'lyk God
vertoozen /

Die zullen al te mael gehouden zyn als doornen,
Die schetslyk worden weg-geworpen uit het
land /

Om dat menfe dog niet kanvatten metter hant:
7. Maer ieder, dieze zal aentasten, is wel wyzer /
Verziet zich met het hout eens spiessen en met
yzer:

Zy zullen worden gantsch met vuur ver-
brand terstond /

Ter zelve plaetze, daer zy leggen op de grond.

Christus Bruyd, zoekt en vind hem.
uyt Cant. 3: 1-4.

Stem: *Psalm 77. Ik heb myn stem opgebeven.*
Of: *'t Herte door uw' liefd' bevangen.*

1. **I**N de nare zware nachten,
Socht ik met veel droev'ge klachten /
Op myn leger, daer ik zacht
Was in diepe slaep gebzacht.
'k Zocht hem / die myn ziele binnen
Mind en eeuwig wil beminnen:
'k Zocht hem, maer ik vond hem niet,
't Was als of hy my verliet.
2. **B**y my eigen zelve dacht ik /
'k Zal nu opstaen, (waer na wacht ik?)
En om mynen Bzupdegom
Wand'len in de stad rontom
'k Zal in wyken, straten, hoeken /
Die myn ziele lief heeft, zoeken.
'k Zocht hem (o wat zwaer verdziet!)
'k Zocht hem / maer ik vond hem niet.

3. Soes

3. Soekende na kruys-verzachters /
 Vonden my de kloekhe wachters
 Die omgingen in de stad,
 'k Dacht nu te vernemen wat:
 Daerom zeyd' ik tot die wyzen /
 Weet gy my niet aen te wyzen /
 Hebt gy hier of daer niet dien,
 Die myn ziele mind gezien?
4. Doe ik, daer geen troost verkrygend' /
 Was een weinigsken, al huygend' /
 Van hem weg gegaen, ik vond
 Die myn ziele mind, terstand;
 'k Hield hem vaste met myn handen /
 Om my aen hem te verpanden
 Met geloob' en trouw booztaen /
 Ende liet hem niet weer gaen.
5. Tot dat ik, tot mynen beste /
 Was verzekert op het leste /
 Dat ik nu gebracht hadd' hem
 In 't huys van Jeruzalem;
 Welk ik houd' als myne Moeder,
 Die my geeft der zielen boeder /
 In de binnen-kamer waerd
 Van die my eerst heeft gebaerd.

Lof-Sang van Gods volk, na den onder-
 gang hunner vyanden. uit Jef. 25: 1-5.

Stem: *Gelukkig wiens gemoed, noch goddeloos
 aenraden.*

1. **O** Heer! gy zyt myn God, u zal ik steeds
 verhoogen,
 'k Zal loven uwen naem, want gy, dooz uw'
 vermogen /

Groot

Groot wonder hebt gedaen, van verr' als ik
't aenschouw /

Zyn uw' Raed-flagen niet dan waarheid en-
de trouw.

2. Want gy hebt van de stad gemaekt een
steenhoop spoedig /

De vaste stad tot een vervallen hoop, kloekt-
moedig:

Der vreemd'lingen Paleis, dat het geen stad
meer zy,

In eeuwigheid sal niet herbouwen worden sy.

3. Dies zal een machtig volk u eeren ook na
dezen /

U zal de stad der wree tyrann'ge volk'ren
vrezzen.

Want, ziet / der armen sterkt', zyt gy ge-
weest te pas /

En der nooddruft'gen sterkt', als hem zoo
bange was:

4. Een toevlucht voor den vloed, een scha-
duw voor de hitte,

Op dat uw eigendom in rust en brede zitte.

Want 't binnig Blazen der tyrannen is ber-
woed.

Als tegen eenen wand een felle water-bloed.

5. Als in een dorre plaets de hitte ('t zal geluk-
ken)

Zult gy d'onstuymigheid der vreemd'lingen
neerdrucken,

Als d'hitte door de schaeuw eens dikken
wolke, zal

Vernederd worden der Tyrannen sang-ge-
schal.

JESAIAS HEIL-BELOFTE.

Jesa. xxxv.

Stem: *Als 't voorgaende.*

1. **D**E treurige Woestyn, en dorre plaetsen
zullen
Hie over vrolyk zyn, als God het zal verbu-
len.
En zelfs de wildernis, vol naer gehuyt al-
toos /
Zal zich verheugen, en zal bloeijen als een
roos.
2. 't Zal lustig bloeijen, en verheugen zich als
omme /
Ja met verheuging, en zoo juychen, dat het
bromme.
Des Libans heerlykheid is haer gegeven, ja
't Cieraed van Carmel en van Saron vooz en na.
3. Zy zullen zien, met vzeugd / de Heerlyk-
heid des Heeren,
Dien cieraed onzes Gods, die daeglyks zal
vermeeren.
De slappe handen (ey!) versterkt die / vzaegt
hem last /
En steld de struikelend' en zwakke knyen vast,
4. Zegt d'onbedachtzamen van herten, weest
kloekmoedig
En sterk, en vreest niet, ziet u-lieder God
zal spoedig
Ter wrake komen met vergelding Gods, ja hy
Zal komen, en u lien verlossen. 't Is nabij.
5. Als dan zoo zullen dooz Gods goetheid en
vermogen

Maest

Maest worden opgedaen der blinden duyster^o
oogen,

En d'ooren (o wat heil) der dooven sullen dan
Geopend worden; 't welk de Heer doen wil
en kan.

6. De kreup'le zal als dan, gelyk een herte,
springen,

En juichen zal de tong des stommen. Elk zal
zingen.

Want wat'ren zullen in de Woesteny dan fris
Uitbersten! beeken in de drooge Wildernis.

7. En 't dorre land waer in de spzuiten t'zaem
verdozden /

Zal dooz veel vruchtbaerheid / tot staende wa-
ter worden.

En tot spring-aderen der wat'ren dorstig land,

Dat alles liefslyk groei en bloei aen ieder kant.

8. Ja in de wooningen der Draken, daer zy
t'zamen

Gelegen hebben, daer van schrik / geen men-
schen quamen /

Daer sal veelvoudig gras met riet en biesen syn.

Zoo dat dezelve plaets niet meer die zelve
schyn'.

9. En een verheven baen, en eene weg zal daer
zyn,

Welk d'heil'ge weg genaemt zal worden; die
zal klaer zyn;

d'Onreine mensch zal daer niet doorgaen; maer
alleen

Voor deze zal hy zyn, die zuiver zyn van treen.

10. Die dezen heil'gen weg wel wandeld' zal
niet falen / (len :

Ja ook de dwasen selfs en sullen daer niet dwa-
Geen Leeuw en zal daer zyn, noch geen ver-
scheurend' Dier

Zal daer op komen, hoe geweldig dat het tier'.

11. Maer

11. Maer daer op zullen steeds gaen wand'len
de verlostē,

Waer aen de Heere zelfs zoo vele leit te koste /
En al des Heeren vry gekochte zullen dan
Weerkeer'n, en komen met gejuich tot Zion
an.

12. En eeuw'ge blydschap zal daer op haer
hoofd dan wezen,

Zy zullen vrolykheid en blydschap, nieuwig
verrezen /

Verkrygen; maer verdriet / leed / droeff'nis,
ongeval /

En zuchting, zullen t'zaem weg-vlieden eens
voor al.

Christus Triumph, over de vyanden
zyner Kerke. Jes. 63: 1--6.

Stem: *Psalm 91. Die in Godes bewaring sterk.*

Of: *Voorganger en geleydes man.*

1. **W**ie's deze, die met reden byond /
Die met besprengde kleeden
Van Edom en van Bozra komt
Zoo moedig tot ons treden?

De ges
mepte
spreekt.

Ik ben 't (o dat men my niet kenn' !)

Christus
antwoord.

Die in gerechtheid spreke,
Die machtig te verlossen ben,
En met geweld doorbreke.

2. Waerom zyt gy aen uw gewaed
Zoo rood? en uwe kleeden

De ges
mepte
braegt.

Als eenes die wel dapper gaed

In d'harde Wyn pers treden?

De pers' hebb' ik alleen getreen,

Christus
antwoord.

En onder 's Hemels wolken /

En was 'er met my ook niet een /

Ja

Ja niemand van de volken.

3. Ik hebb' z'in mynen toorn gestapt
 En met geweld getreden,
 'k Hebb' z'in myn grimmigheid vertrapt,
 Met ongemeene schyden.
 En op myn kleed'ren is gespatt
 Haer kracht, diez' hadd' getroeteld /
 Al myn gewaed, van 't bloet noch nat /
 Hebb' ik daer mee bezoeteld.

Jeremias Jammer-klacht. Jer. 9: 1-5.

Stem: *Psalms 79. De Heyd'nen zyn in uw
 erfdeel gevallen.*

1. **O**ch! dat myn wangen waren water-
 banen /
 En myn oogen spring aderen van tranen!
 'k Sou dag en nacht om Sions dogter weenen/
 En 't volk dat zoo verslagen legt met eenen.
 Mocht my in de Woestyn
 Een wandelaers herberg zyn
 'k Sou van myn volk afloopen /
 En laten haer alleen /
 Want zy zyn in 't gemeen
 Trouwlooz' onkupsche hoopen.
2. Elk spand zyn tong / tot leugens / als zyn
 booge!
 Zy worden in het land zeer groot en hooge /
 Doch niet tot trouw en waerheid; want dooz
 loosheid
 Gaen zy noch voort van boosheid steeds tot
 boosheid.
 Maer my / zoo spreekt de Heer /
 En kennen zy niet meer /
 Wilt nu niet meer vertrouwen

Op uwen besten vziend /
 Op eenig broeder diend
 Het nu niet meer te bouwen.

3. Elk broeder niet dan met bedziengen handeld /
 En elke vziend in achterklappen wandeld.
 Sp spotten elk met zynen vziend / en spzeken
 De waerheid niet / wanneerze vziendlyk sine
 Elk onderwyst en leerd (ken.
 Zyn tong / hoe zy verkeerd
 De ieugen best zal dichten /
 Sp wenden zich daer toe /
 Sp maken zelfs zich moe
 Met boosheid te verrichten.

Prophetisch Klaeg-lied, over den Ko-
 ning van Tyrus, en onder zynen
 Naem over alle trotze Tyran-
 nen. Ezech. 28: 12--19.

Stem: *Gy die na Christi Naem, &c.*
 Of: *Na het 3 Capittel van onze Klaeg-liederen*
Jeremie.

1. **Z**oo zaid de Heere; gy verzegelaer der
 zonne,
 Vol wysheid, en volmaekt in schoonheid
 van rontomme.
 In Eden Godes hof waerd gy; uw' dekzel was
 Als 't kostelyk gesteent, de Sardis-steen,
 Topaz.
 2. De Diamant, Turkois, Sardonix-Jaspis-
 steenen,
 Saphyr, Robyn, Smaragd, en goud, die glin-
 st'rig schenen: (by u;
 't Werk uwer trommelen en pypen was
 Doe gy geschapen wierd, was 't al bereidet mit.
 3. Een overdekkende gefalfde Cherub waert gy;
 IX. Boek. Ik

Ik hadd' u zo gezet; want alles waerd ontwaerd
gy.

Op Godes heil'gen berg waerd gy; in 't mid-
den van

De vyer'ge steenen gy ook tradet mi en dan.

4. Gy waerd volkomen in u wegē, van den dag af
Dat gy geschapen zyt, men streek u noit de blag
af /

Tot datter is in u veel ongerechtigheid
Gevonden en ondekt / ja opentlyk verspreid.

5. Door al de veelheid uws koophandels heb-
benz' end'lyk.

Het midden van u met geweld vervultelend'lyk /
En gy hebt langen tyd gezondigt al te erg /

Daerom zal ik u eens ontheil'gen van Gods
Berg.

6. Gy dekkend' Cherub, u sal ik verdoen met eenē
Haest uit het midden der beglansie vyer'ge
steenen.

Uw hert verheft zich om uw schoonheid;
om uw glants

Hebt gy uw wysheid en verstand verdorven
gants.

7. 'k Hebb' u veracht'lyk heen geworpen op
der aerde,

Ik hebb' u, t'zaem met al uw heerlykheid en
waerde /

Ten toon / voor 't aangezicht der Koningen
gesteld,

Om zoo op u te zien daer gy legt neer-gebeld.

8. Ja om de veelheid van u ongerechtigheden,
En door het onrecht uws Koophandels, hebt
gy heden

Ontheilgd uw Palleis en Throon / die gy
zoo trots

Doyst vergelyken met de Heiligdommen Gods.

9. Daerom hebb' ik een vuur uit 't midden van
u snellyk. Voort.

Voortkomen doen, dat u verteerd heeft alzo
 felk :

En ik hebb' u gemaekt tot affchen op der aerd :
 Voor d'oogen aller die u zien geheel verbaerd.
 10. Al die u onder al de volken kennen immer/
 Zyn over u ontzet, want zy geloofden 't nini-
 mer :

Gy zyt een grooten fchrik geworden ellig
 aenschyn /
 En tot in eeuwigheid zult gy der niet meer zyn.

Jonas Gebed en dankfegginge Jon. 2.

Stem: *Als 't voorgaende.*

Of: *Na 't 4 Capittel van dezelve Klaeg-liederen.*

1. **I**K bad en riep uit myn benauwdheid tot
 den Heere,
 En hy antwoorde my, en hielp my t'zinner eere :
 Ja uit den buyk des grafs fchreid ik in groot
 gebaer /
 En gy, Heer / hoordet myn befloten ftemme
 daer.
2. Want gy had in de diept' heel fchrik'lyk my
 geworpen,
 In 't hert der Zeën, de Stroom, om haest my in
 te floppen /
 Omving my: over my zeer spoedig gingen heen
 Al uwe baren en uw golven in 't gemeen.
3. Ik zaid' in myn gedacht' / aldus rontom be-
 floten /
 Myn God / ik ben van voor uw oogen uitge-
 stooten :
 Maer nochtans fal ik eens den tempel uwer eere

En heiligheid met vreugd en lof aenschouwen weer.

4. De wat'ren hadden, tot de ziel toe, my omgeven;

Den afgrond groutwylt diep omving my daer beneven

Gebonden aen myn hoofd was 't zee-gras en het wier.

'k Was neergedield zelfs tot der bergen gronden schier. (aerde

5. Ook waren om my heen de grendelen der In eeuwigheid, na myn gepepuz / dat my bezwaerde /

Maer gy hebt opgevoerd myn leven uyt 't verderf,

O Heer! myn God, op dat ik niet alzo en sterf.

6. Als myne ziel in my was overstelpt met smerten:

Gedacht ik aen den Heer alzo van gantscher herten:

En in den Tempel van uw heiligheid, myn God /

Quam myn gebed tot u, die wist myn droevig lot.

7. Die onderhouden en vereeren / tegen reden / 't Afgodische gespuz / de valsche ydelheden, Verlaten trouweloos en dooz baldadigheid Haerlieder ware trouw / al haer weldadigheid.

8. Maer met de stem des lofs en der dankzegging Heere /

Zal ik u Off ren, u / die toekomt roem en eere; Het geen ik hebb' beloofd, ik ook betalen zal: Des Heeren is het heil, het komt van hem doch al.

Habakuks Lof-Sang en Gebed. Habak. 3.

Stem: Van de tien Geboden.

Of: Psalm 66. Twee Versen voor een.

Of: Nerea schoonste van uw' gebuuren.

1. **H**Eer, als ik heb gehoord uw' reden
Hebb' ik gevreest; uw' werk, ô Heer!
Behoud dat in het leven hedent
In 't midd' der jaren, t' uwer eer.
2. Ja maekt het doch bekend in 't midden
Der jaren, o myn sterke hoorn!
Dewyl wy angstig tot u bidden /
Denkt des ontfermens in den toorn.
3. God quam van Theman zonder schem'len /
En d'Heil'ge van Berg Paran of.
Zyn heerlijkheid bedekte d'Hemelen,
En vol was 't aerdryk van zyn lof.
4. Daer waseen glans als 'slichts, die sperkte;
Hy hadde hoornen aen zyn hand',
Daer was verborgen zyne sterkte:
Men zag zyn kracht van ieder kant.
5. De pest ging voor zyn aengezichte,
Een vier'ge kole, tot een straf
Ging voor zyn voeten henen dichte /
Als God zoo schrikkelijk quam af.
6. Hy stond, en mat het land bescheiden;
Hy zag slechts toe met stuur gezicht /
En maekt' uit 't land haest los de heiden,
Op dat zyn volk daer zy gesicht.
7. Verstroid geworden, vooz zyn oogen /
Haest de geduur'ge bergen zyn:
Der eeuw'heids heuvelen zich boogen:
Der eeuwen gangen al zyn zyn'.
8. Ik zag de tenten Cufans onder

De ydelheid, en zonder kans:
 Ook schuddeden (en was 't geen wonder?)
 Al de gordynen Midians.

Een Christens geweer. Eph. 6:10-19.

Stem: Ps. 100 of 134. *Alle gy knechten des Heeren,
 Of: Komt, laet ons met de berders gaen.*

1. **S**oekt alle dagen meer en meer
 Te worden krachtig in den Heer:
 Stelt in de sterkte zynner macht
 Al uw' vermogen ende kracht.
2. Doet Gods geheele rusting aen/
 Op dat gy konnet tegenstaen
 Des duivels argelstigheid/
 Daer meed' hy ons steeds ommeseld.
3. Want niet alleen heeft ons gemoed
 Te strijden tegen vleesch en bloed/
 Maer tegen d'overheden meest
 En machten van dien helschen geest.
3. Die in des werelds duyster rijk
 Geweldig heerschen in 't gelyk/
 De booze geesten in de lucht/
 Die altyd werken ongenuecht.
5. Neemt aen de wapenrusting Gods/
 Op dat gy tegen haren trots
 Rond strijden/ ende blyven staen/
 Na dat gy alles hebt gedaen.
6. Staet dan/ uw lenden t'aller tyd
 Omgordet zynd' in dezen strijd
 Met waerheid/ aendoend'/ als bereid/
 't Borstwapen der gerechtigheid.
7. En uwe voeten hebt geschoeid
 Met de bereidheid onvernueid
 Des Evangeliums des vreed's/

- Om ook daer mee te streyden steeds.
8. Maer boven al aennememen wilt
't Ontwinnelyk geloobes schild /
Met welke men uitbluffchen zal
Des boozen vier'ge pylen al.
 9. En neemt den helm der zaligheid
Die dooz onz' hope word verbeid /
En dan het zweerd des Geestes voort /
Het welk is Godes heilig woord.
 10. Met alle biddinge met vlyt /
En sineeking' in den Geest altyd /
Zoo dat gy daer niet uit en scheid /
Maer wakket met geduurigheid.

Triumph van Gods Kinderen , in de
woorden des Apostels Rom. 8: 31-39.

Stem: *Psalms 12. Doet ons bystand, 't is meer dan
tyd, O Heere!*

Of: *Psalms 110. De Heere heeft gesproken tot
mynen Heere.*

1. **I**s God booz onz / wie zal onz tegenstreben?
Die ook niet heeft syn eigen Soon gespaert /
Maer heeft hem booz onz allen overgeven /
Op dat zyn gunst tot onz zou zyn verklaerd.
2. Hoe zal hy ook met hem niet alle dingen
Ons schenken? wie zal der ven zyn zoo trots /
Dat hy booztaen beschuldiging in zou bzingen
Die tegen zy den uitverkoor'nen Gods?
3. God is het die dog wil rechtveerdig maken.
Wie is het die veroordeeld en verdoemd?
't Is Christus / die aennemend' onze zaken /
Gestorven is; ja dat noch meerder roemd /
4. Die ook is uit den dooden opgewekket:

Die ook noch is tot Godes rechter hand :
 Die ook aldaer ons tot een voorspraak strekket :
 Wie is 'er die zich tegen ons noch kant ?
 5. Wie zal ons van de liefde Christi scheiden ?
 Verdrukking / of benaudheid / of gebaer /
 Of hunger / zweerd / of naektheid / of het leiden
 En dynen in vervolging hier en daer ?
 6. (Gelyk hier van te vooren is geschreven /
 Wy zyn om u gedood en omgebracht
 Den gantschen dag : wy zyn geachtet eben
 Als schapen die men d'een na d'ander slacht.)
 7. Maer wy zyn in al deze zwaarigheden
 Derwinners / ja wy zyn hier in noch meer /
 Wy komen 't al als met de voeten treden
 Door hem die ons heeft lief gehad zoo zeer.
 8. Want ik ben vast verzekerd / dat nog leven/
 Noch dood / noch macht / noch d'overhe-
 den all' /
 Nog d'Eng'len die altyd de lucht doorzweven/
 Noch iets dat is of dat noch komen zal ;
 9. Noch hoogt' / of diept' / of zoo een schepzel
 meer is /
 Ons scheiden kan van deze liefde Gods /
 Dewelke vast in Jesu Christ' onz' Heer' is /
 Al waren zy al t'zamen noch zoo trots.